VOOR GEEN ENKELEN NEDERLANDER IS DE N.S.B ONAANVAARDBAAR

DOOR
R. VAN ROSSUM

• UITGAVE NENASU •

VOOR GEEN ENKELEN NEDERLANDER IS DE N.S.B. ONAANVAARDBAAR

DOOR

R. VAN ROSSUM

UITGAVE NENASU ROTTERDAM

Een volk wordt gevormd door arbeiders.

Onder de arbeiders in ons volk waren er, voor 10 Mei 1940, die, door het politieke geharrewar der onderscheidene partijen van de wijs gebracht, van politiek niets meer wilden weten. Anderen waren lid der R.K.S.P., S.D.A.P., C.P.N., A.R.P., C.H.U. enz.

Zij die niets van politiek wilden weten gingen veelal uit van het standpunt, dat zij aan den algemeenen toestand toch niets konden veranderen, al zouden zij dat willen.

De anderen gaven hun krachten, veelal met de beste bedoelingen, aan de partij waarbij zij zich hadden aangesloten. De tijden hebben zich echter gewijzigd, en ieder van hen zal opnieuw koers moeten nemen.

Laten wij beginnen deze verschillende groepen van arbeiders te onderscheiden en aan te duiden, waarna ik, voor elke groep afzonderlijk, zal aantoonen, dat voor geen van hen de N.S.B. onaanvaardbaar is. Ik bedoel niet, alle afzonderlijke meeningen en stellingen te bestrijden, doch zal alle, in groote trekken, gelijkloopende meeningen samenvoegen en beantwoorden. Zoo zien wij dan:

1e. Zij, die in het geheel niets met politiek te maken hadden, en ook niet door geestelijke leiders (pastoors, dominee's, enz.) in een bepaalde politieke richting werden gestuwd.

2e. Zij, die ook nog vrij stonden van elke politieke beweging, doch reeds ten deele, door toedoen van genoemde geestelijke leiders, naar een bepaalde richting overhelden.

3e. Leden der Roomsch-Katholieke Staatspartij.

4e. Leden der onderscheidene Christelijke staatspartijen.

5e. Leden der Soc. Dem. Arbeiders Partij.

6e. Leden der Communistische Partij.

7e. Zij, die bij geen enkele politieke partij waren aangesloten, doch op vele en voorname punten met de Joodsch-kapitalistische regeering in onmin waren.

Wat is het standpunt van den tot groep 1 behoorende? En wie is hij?

Hij is de man, die los staat van elke godsdienstige richting. Hij is de man, die zijn boterham nog steeds kon verdienen en zich na zijn arbeid overgaf aan rust en ontspanning. De man, die tevreden was met arbeid en een rustig bestaan. Dit had hij, dus . . . . waarom zou hij zich druk maken?
Voor hem geldt dit simpele antwoord:
Gij wilt lid zijn van de volksgemeenschap en in die volksgemeenschap Uw bestaan verwerven. Zeer prijzenswaardig! Echter, niet gij alleen, doch elk lid der volksgemeenschap wil dit. Gij zult toch moeten toegeven dat zulks niet meer dan het goed recht van een ieder is. En dat is nu juist waar het om gaat! Gij hadt nog steeds Uw werk, waarmede gij voor U en Uw gezin in het onderhoud kondt voorzien. Velen hadden dat niet! Indien gij het lot van velen Uwer collega's hadt moeten deelen, die tengevolge van de slechte tijdsomstandigheden ontslagen zijn, zoudt ge dan ook zoo kalm en rustig verder geleefd hebben, zonder U iets van Uws naastens lot aan te trekken, of zoudt gij U hebben aangesloten bij een politieke partij of beweging, waarvan U verwachtte dat zij den toestand van allen, dus ook van U, zou verbeteren?
Gij leiddet Uw rustig bestaan en vondt het niet noodig U druk te maken voor een anders welzijn!
Ik veroordeel U niet te zwaar, omdat Gij waart ingedut in Uw rustig, burgerlijk bestaantje. Doch nu moet gij inzien dat, als ge Uw recht op arbeid en een bestaan wilt hebben in de volksgemeenschap, ge tegenover die gemeenschap ook plichten hebt. En die plichten zijn, mede te werken tot het verkrijgen van het recht, dat gij voor U opvordert, ook voor elk ander gemeenschapslid.
Dien plicht moet gij inzien, en als ge dat niet wilt, dan zijt ge niets anders dan een laffe egoïst.
Ontelbaar velen waren er reeds lang van doordrongen dat zij gemeenschapsplichten hebben en hadden zich geschaard in de rijen der arbeidersbeweging.
Hun doelen waren, uit hun oogpunt bezien, goed, doch zij zijn verraden door hun leiders, die hun ziel verkocht hebben aan de Joodsch-kapitalistische machtskliek.
Wat hebben deze leiders voor hen bereikt?

Een vermenigvuldiging van het werkloozenaantal in enkele jaren tot 500.000. Wilt gij medewerken het onrecht, aan al deze werkers bedreven, te herstellen, schaart U dan achter Mussert, den Leider van het waarlijk socialistisch Nederland!!

Groep 2. Zij, die los stonden van elke politieke partij, doch door toedoen van geestelijke leiders, reeds ten deele naar een bepaalde richting overhelden.

Wie is de tot deze groep behoorende, en wat is zijn standpunt? Hij is de man die niet aan politiek „deed" en van huis uit behoorde tot een of ander kerkgenootschap.
Hij was kerkelijk opgevoed en ging ook nog wel, al dan niet regelmatig, naar de kerk. Hij had echter over alles een eigen opvatting en deed ook niet mee aan het slaafs volgen der geestelijke leiders, noch op kerkelijk, noch op ander gebied. Hij hoorde en las echter hoe in het nationaal-socialistisch Duitschland de geestelijken tijdens de diensten uit de kerken werden gesleurd en naar concentratiekampen overgebracht, en hoe de godsdienst op alle mogelijke manieren werd onderdrukt. Daar hij een onafhankelijke meening had, en niet gaarne had dat hem een ander inzicht werd opgedrongen, en zijnerzijds ook anderen niet zijn ideeën opdrong, had hij zich op het standpunt geplaatst, dat een ieder recht had op een vrije meening, ook op godsdienstig gebied, en dit, te zamen met de nawerking zijner kerkelijke opvoeding, had tot gevolg, dat hij ofschoon niet politiek ontwikkeld, een haat kreeg tegen het in Duitschland heerschende regiem, en ook tegen de nationaal-socialistische beweging in Nederland. Deze haat werd aangewakkerd door de anti-nationaal-socialistische hetze en de lastercampagne in de pers. Ook was deze man als goed Nederlander vaderlandslievend, ofschoon hij, evenals vele anderen, het begrip vaderlandsliefde, nog nooit goed had gedefinieerd. Toen de Joodsch-kapitalistische machten, beangst voor het doordringen der nationaal-socialistische idee, op geraffineerde wijze begonnen op dit, zuiver menschelijke en natuurlijke gevoel te werken, om het volk tegen het nationaal-socialisme op te hitsen en zoodoende te bereiken, dat ieder de N.S.B. zou gaan verafschuwen, waardoor men onze lectuur niet zou willen lezen, en de nationaal-socialistische gedachte niet verder ingang zou vinden: toen dus deze machten begonnen, de N.S.B.

en hare leden van landverraad te beschuldigen, bereikte de afkeer van al wat nationaal-socialist was haar hoogtepunt.
Hij heeft, precies zooals de bedoeling der hitsers achter de schermen was, ook nooit kennis genomen van de beginselen, de bronnen en het programma der N.S.B. doch zich vol afschuw van deze geschriften afgewend, alsof zij door de pest waren besmet.
Toch wil deze man over de N.S.B. een oordeel vellen.
Oordeelt echter niet ondoordacht.
Neemt eerst eens rustig kennis van wat de N.S.B. is en wat zij wil!
Al Uwe bezwaren betreffende vrije meening op godsdienstig gebied worden gedeeld door de onder groep 3 en 4 genoemde leden der R.K. Staatspartij en der Chr. Staatspartijen. Daarom zal ik die ook gelijk met de hunne op de volgende bladzijden beantwoorden.
De beschuldiging „landverraad" wordt door alle groepen te baat genomen om de N.S.B. te veroordeelen en zal ik daarom in een beknopt overzicht op de laatste bladzijden van dit werkje behandelen.

Groep 3. Leden der R.K. Staatspartij.
Groep 4. Leden der onderscheidene Christelijke Staatspartijen.

Deze partijen zijn opgericht en werden gevormd door de leden der verschillende kerken met het doel de godsdienstige belangen in den staat te behartigen.
De staatstaak is, het behartigen der volksbelangen op stoffelijk en geestelijk gebied.
Volgens het parlementaire stelsel werd de regeering gevormd uit afgevaardigden van het volk. Uit de kerkelijke partijen werden afgevaardigden naar het parlement gekozen, uiteraard voor het verdedigen der godsdienstige belangen, doch daarnaast ook voor de verzorging der stoffelijke belangen. Zij moesten dus op stoffelijk gebied hun christelijke beginselen in practijk brengen.
Het voornaamste dier beginselen is het gebod: „Hebt Uw naasten lief gelijk Uzelve" of dezelfde strekking in andere woorden: „Wat Gij niet wilt dat U geschiedt, doet dat ook een ander niet".

Wat hebben zij in deze voor U gedaan?
Laten wij eens aannemen dat alle leiders der Kath. en Chr. Staatspartijen inderdaad waren bezield met de bedoeling de geboden der christelijke naastenliefde in practijk te brengen, dan hebben zij toch op zijn minst genomen blijk gegeven van hun besliste onmacht te dien aanzien.
Waar toch, vooral in de laatste jaren, het kapitalisme zich op enorme wijze verrijkte ten koste der arbeidersmassa, die verarmde en verpauperde, zonder dat de regeering daaraan blijkbaar iets kon veranderen, kan toch moeilijk worden gesproken van daadwerkelijke uitvoering van het gebod der christelijke naastenliefde. Daadwerkelijke uitvoering der chr. naastenliefde wil zeggen, een ieder het recht geven op een menschwaardig bestaan en niet eenerzijds opeenstapeling van rijkdommen door enkelen, en anderzijds diepe armoede en ellende bij honderdduizenden. Waar toch in vele gevallen de regeering goedkeuring hechtte of medewerking verleende aan het voortbestaan dezer toestanden, blijkt toch wel overduidelijk dat zij òf onwillig òf onmachtig was, daarin verandering te brengen.
Leden der R.K. en Chr. Staatspartijen! Waarom hebt gij Uw steun gegeven aan Uw partij? Geeft Uzelf eens antwoord op deze vraag en ziet dan eens waartoe Uw leiders met Uw steun gekomen zijn.
Als gij dit eerlijk met Uzelf hebt uitgemaakt zult gij inzien dat er verandering van staatsvorm en verbetering der algemeene toestanden komen moet!
Mussert en de N.S.B. strijden voor die verbetering!
Verleent Uw steun niet langer aan hen die niets anders bereiken konden dan het volk aan den rand van den afgrond te brengen, doch geeft hem aan den man, die de zware taak op zich nam het volk van dien afgrond weg te voeren en op te bouwen, wat Uw leiders hebben afgebroken. De man, die deze taak wil volvoeren uit liefde voor zijn Volk en Vaderland en die in plaats van medewerking nog zooveel haat en tegenwerking ondervindt van velen van hen in wier belang hij arbeidt!
Nu zult gij U afvragen of gij als lid van een of andere Kerk Uw steun moogt geven aan de N.S.B. Daarop kan ik antwoorden: Ja. Gij behoeft mij echter niet zonder meer te gelooven. Daarom zullen wij de mogelijk oprijzende gewetensbezwaren eens bespreken, dan kunt gij zelf nagaan of gij er U al dan niet mee kunt vereenigen.

Dan rijst allereerst de vraag: kunnen de godsdienstige belangen van het volk, zonder de afvaardiging uit kerkelijke kringen, zooals dat volgens het parlementaire stelsel ging, toch in voldoende mate in den staat worden behartigd. Hierop moet ik volmondig antwoorden: Ja. Om dit voldoende duidelijk te kunnen uiteenzetten moeten wij echter beginnen met de begrippen Kerk en Staat afzonderlijk zuiver te stellen.
Volgens ons Geloof zijn wij door God geschapen als redelijke schepselen, d.w.z. niet alleen hebben wij een lichaam, wij hebben ook een ziel. Wij bestaan dus uit een geestelijk deel en een stoffelijk deel. Wij zijn verplicht onze ziel te verzorgen. Wij zijn echter evenzeer verplicht onze stoffelijke belangen te behartigen. Wij mogen voor het stoffelijk belang onze ziel niet verwaarloozen, omgekeerd echter evenmin. Wanneer wij bij de zorg voor onze geestelijke belangen ons stoffelijk welzijn, het welzijn onzer volksgemeenschap, onzer natie, uit het oog verliezen, maken wij ons schuldig aan overtreding van het vijfde gebod:
Gij zult niet doodslaan.
Onder dit gebod valt ook: Iemands leven verkorten of verbitteren.
Willen wij ons aan dit gebod houden, wat onze christenplicht is, dan moeten wij dus naar beste vermogen medewerken te zorgen, dat geen onzer naastens leven wordt verkort of verbitterd.
Hoe kunt gij dat?
Zeer eenvoudig:
De zorg voor onze geestelijke belangen berust bij de bedienaren onzer kerken. De zorg voor ons stoffelijk welzijn berust bij den Staat. De Kerken betwisten den Staat zeggenschap in kerkelijke aangelegenheden, en terecht.
Met evenveel recht kan de Staat de inmenging der kerken in staatszaken weigeren.
De nationaal-socialistische Staat laat ieder volkslid vrij in zijn godsdienstige overtuiging en de uitoefening van zijn godsdienstige plichten.
Hij mengt zich niet in kerkelijke aangelegenheden, doch eischt daarnaast ook van de kerken, dat zij zich afzijdig houden van elke inmenging in staatszaken.
Wat is nu de waarborg hiervoor van de zijde van den Staat? Dat zijn de bronnen van het Nederlandsche Nationaal-

Socialisme, n.l. Godsvertrouwen, eerbied voor den Arbeid, liefde voor Volk en Vaderland.

Waar het Nederlandsche Nationaal-Socialisme gegrondvest is op deze deugden en als eerste op het Godsvertrouwen van ons volk, moeten voor haar instandhouding deze deugden, die in ons volk aanwezig zijn, worden aangewakkerd en versterkt. Het Godsvertrouwen wordt niet aangewakkerd door het onderdrukken van den godsdienst, doch door een besliste vrijheid van handelen der kerken en derzelver bedienaren, echter uitsluitend op haar eigen (godsdienstig) terrein. Zoo is het ook niet in strijd met, doch slechts in het belang van den godsdienst, dat de Staat de geestelijkheid verbiedt, zich op politiek gebied te bewegen. Immers, wanneer de geestelijkheid uit het politieke leven wordt uitgesloten, kan zij zich weder geheel aan haar roeping, de zielzorg, wijden, hetgeen leidt tot verhooging van het godsdienstig leven, en mogelijk ook tot uitbreiding van den kring der geloovigen.

Zoodoende wordt bereikt dat betere christenen worden gevormd, die in staat zijn, wanneer zij daartoe geroepen worden, ook hun plaats in den Staat in te nemen en dan, ook op politiek terrein, hun christelijke beginselen in practijk te brengen.

Alzoo is overduidelijk dat een practisch christendom hand in hand gaat met het nationaal-socialisme.

Hetgeen nooit gezegd kon worden van Uw partij.

Ik noemde zoojuist de overtreding van het 5e gebod: iemands leven verkorten of verbitteren.

Daaraan hebt gij U, wellicht onbewust, schuldig gemaakt! Gij gaaft Uw steun aan hen, die honderdduizenden prijs gaven aan het monster der werkloosheid. Die er oorzaak van waren dat werklustige jonge menschen tot ledigheid waren gedoemd en moreel ten gronde gingen.

Dat moeders de geboorte van een kind met bange vrees tegemoet zagen, dat ouders met bloedend hart hun kroost zagen verkwijnen, zonder voldoende voeding, kleeding en dekking. Dat vaders, die dit niet konden aanzien, iets buiten den steun om trachtten te verdienen, of zich vergrepen aan andermans goed, en daardoor in de gevangenis terecht kwamen.

Daaraan hebt gij meegewerkt! Bezint U eens goed en helpt mee, dit kwaad te herstellen. Dit kunt gij alleen door Uw steun te geven aan de N.S.B. Doet Uw plicht, ook als christen!

Groep 5 en 6. Leden der S.D.A.P. en Communistische partij.

Is er verschil tusschen Sociaal-Democratie en Communisme, en zoo ja, welk?

Deze vraag is niet te beantwoorden met ja of neen, doch met beide.

In streven en in doelen zijn zij gelijk gericht. Beiden zijn zij gegrondvest op de leer van Karl Marx, den Jood en godloochenaar.

In zijn leerstellingen loochent deze Marx het bestaan van God, predikt haat tegen den godsdienst en spoort aan tot klassenstrijd.

Volgens dezen man moeten de arbeiders een Staat vormen, waarin alleen plaats is voor den arbeider. Zulk een heilstaat moet bereikt worden door onderdrukking van den godsdienst een uitroeiïng van de bezittende klasse, welke beide schuldig zouden zijn aan de ontrechting van den arbeider.

Welk is dan het verschil tusschen Soc.-Democratie en Communisme?

Het verschil is uitsluitend gelegen in de middelen om tot het doel te geraken.

Het communisme volgt de leer van Marx radicaal, terwijl de soc.-democratie zich meer matigt, teneinde staatkundige samenwerking met rechtsche en rechtsgeoriënteerde groepen mogelijk te maken, en zoodra zij de leiders dezer groepen voldoende in haar macht heeft, hunne medewerking aan te wenden tot het bereiken harer doelen.

Het onderscheid is dus slechts, dat het communisme recht op zijn doel afgaat, terwijl de sociaal-democratie langs slinksche wegen haar doel tracht te bereiken.

Wanneer zij door de omstandigheden worden gedwongen kleur te bekennen en een zoo groot mogelijke macht ten toon moeten spreiden, zullen zij elkaar ook altijd de hand reiken, zooals dat in Frankrijk gebeurde in het Roode eenheidsfront en in Spanje tijdens de Roode regeering en den burgeroorlog.

Waardoor had de democratie dan zoo'n groot aantal aanhangers?

Ook dit heeft weer verschillende oorzaken, en de leden der voormalige S.D.A.P. zijn ook weer te splitsen in groepen.

Daar waren dan zij, die de leer van Marx aanvaardden, hoofdzakelijk omdat deze zich tegen den godsdienst keert. Zij hadden

gezien dat de geestelijkheid zich met politiek bemoeide en dit niet met voor den arbeider gunstige resultaten. Daarom waren zij er vóór den godsdienst te onderdrukken en zoo mogelijk uit te roeien, om dit verder onmogelijk te maken. Gij, die U tot deze groep rekent, denkt echter eens verder. Gij hebt geen godsdienst en wilt dien daarom ook voor anderen verbieden.

Is dat juist?

Zoudt gij het juist vinden als men U Uwe ideeën, die buiten politiek omgaan, verbood uit te spreken en uit te leven?

Neen, dat is niet de juiste manier!

De juiste manier is een krachtig staatsgezag dat de geestelijkheid verbiedt, zich op ander dan op godsdienstig terrein te bewegen. Op deze wijze bereikt men, wat ook gij bereiken wildet, echter zonder de rechten van vele volksgenooten aan te tasten.

Dan waren er arbeiders die ellende en armoede òf aan den lijve ondervonden òf van nabij meemaakten, als gevolg der kapitalistische uitbuiting. Zij waren daardoor verbitterd tegen het kapitalisme en voorstander van den klassenstrijd.

Heeft klassenstrijd echter eenig nut? Neen!

Denkt U eens in, dat alle kapitaal door den Staat zou worden opgevorderd, dus de bezittende klasse opgeheven. Alle arbeiders zouden een goed loon krijgen, ook gij. Anderen verteerden hun loon, maar gij zijt spaarzaam en vergaart een sommetje waarmee ge iets onderneemt. Door Uw ondernemingsgeest en arbeidzaamheid ziet ge kans die som te verdubbelen, te verviervoudigen, te vertienvoudigen en Uzelf op te werken tot kapitalist. Dit alles bereikt ge op een volkomen eerlijke wijze, met volledig begrip van Uw gemeenschapsplicht en van de rechten Uwer arbeiders. Dus niet door woeker en/of uitbuiting.

Nu echter komt de Staat en ontneemt U weer alles. Is dat juist??

Neen!

Daarmede worden alle persoonlijk initiatief, alle streven naar groote dingen, kortom alle krachten die in een volk leven den kop ingedrukt, hetgeen de geestelijke verarming van een volk beteekent.

Iemand mag gerust geld bezitten en daarmede iets ondernemen. Ook mag hij gerust een behoorlijke rente van zijn geld hebben, doch dit mag niet geschieden door woeker en uitbuiting. Daarom moest er een staatsbestuur zijn, dat zijn sociale

taak begrijpt, het bedrijfsleven ordent, den ondernemer een redelijke winst en den arbeider een goed loon, betaalde vacantie en gelegenheid tot ontspanning, kortom een menschwaardig bestaan waarborgt.
Dat niet toestaat dat geldbezitters zich vereenigen en een staat in den Staat vormen, om hun eigen belangen te dienen. In zulk een Staat, waarin ieders recht wordt erkend en geëerbiedigd, waarin alle volksgenooten elkander respecteeren en samenwerken, in zulk een staat zal een gelukkig volk leven, dat tot meer in staat is, dan een volk dat in zichzelf is verdeeld en verscheurd door klassenhaat en klassenstrijd.

Tenslotte was er een groep arbeiders, en deze is wel de grootste, die S.D.A.P. of C.P.N. steunden, alleen omdat deze partijen in hun propaganda steeds weer nieuwe sociale verbeteringen aankondigden.

Dit is echter slechts bij woorden gebleven!
Is de democratie er in geslaagd het werkloosheidsvraagstuk op te lossen? Neen!
Zij is er slechts in geslaagd, het werkloozenaantal in enkele jaren te verdubbelen van 250.000 tot 500.000.
Denkt U eens in wat dit aantal beteekent!
Ons land had ongeveer 8½ millioen inwoners, van zuigeling tot grijsaard.
Rekenen wij dat hiervan 2¼ millioen kinderen beneden de 14 jaar waren, 3 millioen niet arbeidende vrouwen en ¼ millioen ouden van dagen, dan blijft dus over 3 millioen werkers.
En van deze 3 millioen was 1/6 deel van elke mogelijkheid tot werken uitgesloten.
Deze menschen werden op mensch-onteerende wijze een of meermalen per dag in een „stempellokaal" bijeen gedreven, en ontvingen wekelijks een steunbedrag, juist voldoende om niet om te komen.
De gevolgen zijn niet uitgebleven.
Bij de medische keuring voor tewerkstelling in Duitschland is gebleken, dat een groot percentage van hen beslist arbeidsongeschikt geworden is.
Met ontelbaar velen die nog wel werk hadden was het weinig beter gesteld.
Tienduizenden werkten voor een loon, dat, door grootere

behoeften aan voeding, werkkleeding enz., naar evenredigheid niet hooger was dan de steunuitkeering.
Stelt tegenover dit alles eens, wat door nationaal-socialisten in korten tijd is tot stand gebracht:

1e. Ontslagverbod;

2e. verbod van verlaging van loonen enz.

3e. loonbelasting, evenredige verdeeling der belastingdruk en dus ook:

4e. opheffing der onsociale rijwielbelasting;

en dat alles in een tijd, waarin zich de grootste worsteling afspeelt, die de wereld ooit gekend heeft, en waarin alle omstandigheden den socialen opbouw bemoeilijken.
En nog dagelijks wordt hard gewerkt om oude misstanden op te ruimen en nieuwe voorzieningen door te voeren en te bestendigen.
Voegt hierbij de vrijwillige sociale verbeteringen van de zijde der werkgevers, die zich, als gevolg van het doordringen der nationaal-socialistische gedachte hun sociale plichten zijn bewust geworden en dit ondanks alle tegenwerking en sabotage die het nationaal-socialisme nog steeds ondervindt, en bedenkt dan eens wat er kan worden bereikt als alle volksgenooten het nationaal-socialisme zouden steunen.
Als ook gij wilt medewerken voor het verkrijgen van een waarlijk socialistische volksgemeenschap, en voor een goede toekomst voor Uw kinderen, geeft U dan nog heden op als sympathiseerende met de N.S.B. in Nederland!

Groep 7. Zij, die bij geen enkele politieke partij waren aangesloten, maar op vele en voorname punten met het Joodsch-kapitalistische stelsel in onmin waren.

Ook het aantal tot deze groep behoorenden was niet onbelangrijk. Dit is n.l. de groep van menschen die zich ook niet met politiek ophielden, niet omdat zij met den toestand zooals deze was, tevreden waren, doch doordat zij in de beloften der partijen niet het minste vertrouwen hadden. Zij hadden allang gezien dat het parlementaire stelsel niet in staat was, de noodzakelijk geworden hervormingen en voorzieningen door te voeren. Velen van hen hebben reeds lang kennis

genomen van hetgeen door de N.S.B. wordt beoogd, en zich daarom ook bij ons aangesloten. De anderen hebben echter in het geheel geen vertrouwen meer en hebben gedacht: die N.S.B. vertelt het net zoo mooi als alle andere partijen, maar het zal wel op het zelfde uitloopen.

Deze moeten toch langzamerhand wel gemerkt hebben, dat een vergelijking van de N.S.B. met de oude politieke partijen onmogelijk is.

Wanneer zij dan ook de moeite hadden genomen zich op de hoogte te stellen van ons doel en streven, zouden zij dat zelf ook hebben ingezien. Door het gekrakeel en het gegoochel met woorden, en niets meer dan woorden der vele partijen, hebben zij het vertrouwen in de mogelijkheid en de hoop op verbetering verloren.

Voor hen heb ik één raad.

Noch de hoop, noch de mogelijkheid is verloren. Maar .... verbetering is slechts mogelijk, indien wij allen zijn bezield met den vasten wil, den opbouw ter hand te nemen en uit te voeren en daarvoor ook iets over hebben. Dus moet ook U daaraan medewerken!

Of vindt gij het flinker anderen voor U te laten offeren?

Zelf niet daadwerkelijk mede te werken, doch wel van de verbeteringen te profiteeren?

Neen, dat is geheel in strijd met Uw Nederlandschen aard.

Ziet in, dat voor een gelukkige volksgemeenschap noodig zijn menschen, die doordrongen zijn van den gemeenschapsgeest en die hun gemeenschapsplichten kennen.

Leest onze brochures en tijdschriften en ik ben er van overtuigd U binnenkort als kameraad te kunnen begroeten.

Slotwoord.

Dit alles schreef ik grootendeels vóór het uitbreken van den Duitsch-Russischen oorlog. Ik veronderstel, dat de houding van het Nederlandsche volk tegenover ons, nationaal-socialisten minder onwelwillend zal worden, naarmate men zich om-

...et dezen
ns volk
men in
nietiger
de ge-
eens de
redden"

...ag met
ing niet
iet volk
iets on-
, al zijn
kaar in
er geen
den van
t bond-

„redder
Sovjet-
ıan den
ıien wel
n.

: „voor-
ı nagaat
ɔok wel
Duitsch-

. Dit is
eerlijke

Charles
en slotte

(~~472/7537 NSB~~ 329 NSB + (492)

NATIONAAL-SOCIALISTISCHE BEWEGING IN NEDERLAND

HOOFDKWARTIER

Afd.III Propaganda
Dienst Materiaal.

UTRECHT, 29 April 1942.
Maliebaan 29-31
Telef.: 21451-21462-21554.

Kennisgeving No.32.

Bestemd voor:
Districtspropagandaleiders,
Districtsmateriaalbeheerders,
Districtspenningmeesters,
Kringpropagandisten,
Groepsleiders.

VOOR GEEN ENKELEN NEDERLANDER IS DE N.S.B. ONAANVAARDBAAR

Kameraad,

In Uw propaganda van man tot man krijgt U te doen met allerlei menschen, behoord hebbende tot allerlei politieke partijen. Ieder van hen heeft zijn eigen gedachten over de N.S.B. en moet bewerkt worden met argumenten, die voor hem doorslaggevend zijn.

Kameraad van Rossem heeft in kort bestek verschillende van deze argumenten behandeld en aangegeven hoe voor geen enkelen Nederlander, of hij een vroeger Roomsch-Katholiek, Sociaal Democraat, Communist, Anti-Revolutionair of Chr.Historisch was of tot een andere politieke partij behoorde, de N.S.B. onaanvaardbaar is.

Deze brochure kan voor onze eigen leden een goede bron zijn en de buitenstaanders van elke richting vinden daar iets in dat speciaal op hen betrekking heeft.

Het zou goed zijn, als kameraden en sympathiseerende leden, die dit boekje gekocht hebben, het na bestudeering eens doorgaven aan goedwillende Nederlanders, om deze zoekende en dwalende Volksgenooten nader tot de N.S.B. te brengen.

Zorgt er dus voor, dat de brochure in ruime mate verspreid wordt. De prijs van het boekje bedraagt slechts 12½ cent, waarop 20% korting wordt toegestaan.

Uw bestellingen onder No.2641 verwacht ik gaarne per omgaande.

HOU ZEE !

Dienst Materiaal
Directeur van den Dienst,

J.M.Werner

Ter kennisneming aan:
Bureau van den Leider,
Secretaris-Generaal,
Gemachtigden van den Leider
Hoofden van afd.van het H.K.,
Leider van het Sprekerskorps,
Leden van het Sprekerskorps
Districtsleiders,
Kringleiders.

Wnd.Commandant W.A.
Voorman Ned.SS.,
Hoofdstormer,
Leidster N.S.V.O.
Leiders van Fronten en Gilden,
Secretaris-Generaal van het Dep.
van Volksvoorlichting en Kunsten.

Bo - 6002 - Cy.

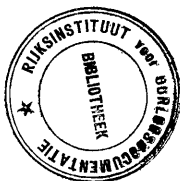
Slotwoord.

Dit alles schreef ik grootendeels vóór het uitbreken van den Duitsch-Russischen oorlog. Ik veronderstel, dat de houding van het Nederlandsche volk tegenover ons, nationaal-socialisten minder onwelwillend zal worden, naarmate men zich omstandigheden, feiten en gebeurtenissen in verband met dezen oorlog, gaat realiseeren. Immers, een groot deel van ons volk was nog steeds anti-Duitsch en pro-Engelsch, daar men in Engeland den verdediger en in Duitschland den vernietiger van godsdienst en beschaving zag. Gaat echter eens de gebeurtenissen na vanaf September 1939, en beziet dan eens de houding van Engeland, dat „om de beschaving te redden" trachtte, steeds meer landen in den oorlog te storten.
Hitler had een handels- en een vriendschapsverdrag met Rusland gesloten. Dat deed hij niet, omdat hij plotseling niet anti-bolsjewistisch meer was, maar om de offers van het volk tot een minimum te beperken. Bovendien is dit zoo iets onmogelijks niet, want waarom zouden twee buurstaten, al zijn hun ideologieën en staatkundige vorming met elkaar in tegenstelling, niet in vrede met elkander leven, wanneer geen van beiden zich met de binnenlandsche aangelegenheden van den ander bemoeit? Hitler heeft zich echter niet tot bondgenoot van Stalin gemaakt.
En wat zoudt gij nu denken van Engeland, dat als „redder van den godsdienst, der cultuur en der beschaving" Sovjet-Rusland tot z'n bondgenoot maakt? Denkt eens aan den Duitschen soldaat die zijn leven op het spel zet, misschien wel moet offeren, om het bolsjewistische gevaar te keeren.
Dat doet hij ook voor ons, ook voor U!
U zult nu toch wel inzien dat men U verkeerd heeft „voorgelicht". Als U nu de houding van Engeland beziet en nagaat welk een smerige rol Albion speelt, zult U toch ook wel kunnen gelooven, dat de beschuldigingen, eerst tegen Duitschland en toen tegen de N.S.B. gericht, onwaar zijn.
Men heeft de N.S.B. van landverraad beschuldigd. Dit is echter niets anders dan een geraffineerde manier om eerlijke vaderlandslievende burgers tegen ons op te hitsen.

Hetzelfde zag men in Amerika.
Een van Amerika's meest populaire mannen, kolonel Charles Lindberg, zag in, waartoe de buitenlandsche politiek ten slotte

het volk voeren zal, en als eerlijk man die iets voor zijn volk voelt, waarschuwde hij het.
Prompt werd hij door Roosevelt voor landverrader uitgemaakt.
Als nu door onkunde en wanbeleid de catastrofe over het Amerikaansche volk komt, wier schuld is dat dan?
Van de landverraders!
Chamberlain heeft bij het begin van den oorlog in een rede verklaard dat de leugen een voornaam wapen in dezen oorlog zou zijn!
Zorgt dat dit gemeene wapen U niet treft en niet Uw blik verduistert!
Houdt Uw oogen open en Uw hoofd helder, en helpt mede aan den opbouw van ons vaderland, voor de verovering van onze plaats in het nieuwe Europa!!

R. VAN ROSSUM.

RIJKSINSTITUUT voor OORLOGSDOCUMENTATIE
BIBLIOTHEEK

BR 4753

K 2347